

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. decembra 2012 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci proti obvinenému **A. E. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie** s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., o dovolaní obvineného A. E., podaného prostredníctvom obhajcu JUDr. S. J., advokáta v Bratislave, proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 1. decembra 2011, sp. zn. 4To 144/2011, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného A. E. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, zo dňa 26. augusta 2011, sp. zn. 6T 19/2010, bol obvinený A. E. uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 27. novembra 2009 na bližšie nezistenom mieste v Š. kúpil kokaín, ktorý dňa 28. novembra 2009 prepravil leteckou spoločnosťou R. letom č. FR 9026 z G. – B., Š., na územie S. tak, že ho počas letu uschoval v troch rotačných elipsoidoch vo svojich telesných dutinách, pričom po pristátí lietadla v čase o 17.55 hod. na letisko M. 1 ks rotačného elipsoidu nechal v čiernej ponožke za sedadlom letiskového autobusu typu COBUS 3000 č.1, W. a ďalšie dva po vystúpení z lietadla dobrovoľne vydal po zadržaní vyšetrovateľovi, pričom následným expertíznym skúmaním KEÚ PZ Bratislava bolo zistené, že 1 ks rotačného elipsoidu zaistený v autobuse obsahoval kokaín s prímiesou lidokaínu

s hmotnosťou 49,912 g s priemernou koncentráciou účinnej látky 65,5% hmotnostných, čo zodpovedá 1 635 – 3 269 obvykle jednorazovým dávkam drogy a 2 ks rotačných elipsoidov, ktoré boli obvineným dobrovoľne vydané, obsahovali kokaín s prísadou lidokaínu s celkovou hmotnosťou 100,140 g (jednotlivo 49,908 g a 50,232 g) s priemernou koncentráciou účinnej látky 65,1% hmotnostných, čo zodpovedá 3 260 – 6 519 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom celková hodnota zaistenej látky na čiernom trhu predstavuje sumu 12 000 € a kokaín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny omamných látok.

Okresný súd uložil obvinenému A. E. podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 65 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. bol obvinenému zároveň uložený trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 15 (pätnásť) rokov.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal obvinený a v neprospech obvineného aj krajský prokurátor odvolanie. Krajský súd v Bratislave na podklade podaných odvolaní rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obvineného A. E. za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 27. novembra 2009 na bližšie nezistenom mieste v Š. kúpil kokaín, ktorý dňa 28. novembra 2009 prepravil leteckou spoločnosťou R. letom č. FR 9026 z G. – B., Š., na územie S. tak, že ho počas letu uschoval v troch rotačných elipsoidoch vo svojich telesných dutinách, pričom po pristátí lietadla v čase o 17.55 hod. na letisko M. 1 ks rotačného elipsoidu nechal v čiernej ponožke za sedadlom letiskového autobusu typu COBUS 3000 č.1, W. a ďalšie dva po vystúpení z lietadla dobrovoľne vydal po zadržení

vyšetrovateľovi, pričom následným expertíznym skúmaním KEÚ PZ Bratislava bolo zistené, že 1 ks rotačného elipsoidu zaistený v autobuse obsahoval kokaín s prímесou lidokaínu s hmotnosťou 49,912 g s priemernou koncentráciou účinnej látky 65,5% hmotnostných a 2 ks rotačných elipsoidov, ktoré boli obvineným dobrovoľne vydané, obsahovali kokaín s prímесou lidokaínu s celkovou hmotnosťou 100,140 g (jednotlivo 49,908 g a 50,232 g) s priemernou koncentráciou účinnej látky 65,1% hmotnostných, pričom celková hodnota zaistenej látky na čiernom trhu predstavuje sumu 12 004,16 €. Kokaín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny omamných látok.

Krajský súd obvinenému A. E. uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol obvinený pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 65 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. bol obvinenému uložený trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 15 (pätnásť) rokov.

Proti tomuto rozhodnutiu podal obvinený A. E. prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie, uplatniac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. h/ a písm. i/ Tr. por., teda že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, bol uložený trest mimo zákonom ustanovenú trestnú sadzbu, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

K dovolaciemu dôvodu uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obvinený uviedol, že bolo porušené jeho právo na obhajobu, pretože mu úkony v trestnom konaní neboli náležite vysvetlené a pretlmočené do materinského jazyka BIAFRA IGBO, ale pribratým tlmočníkom do anglického jazyka. Obvinený tvrdil, že v anglickom jazyku nebol schopný porozumieť podstate trestného konania, ani obvineniu, ktoré bolo voči nemu vznesené a rovnako ani obžalobe. Viaceré rozhodnutia vrátane poučení o možnosti podania

opravného prostriedku neboli adekvátne pretlmočené aspoň v ich podstatnej časti. Právny zástupca obvineného navrhol zabezpečiť ako tlmočníka do jazyka BIAFRA IGBO pána I. – C. I., ktorého prítomnosť však súd nedokázal zabezpečiť. Taktiež písomnosti boli obvinenému doručované v slovenskom jazyku, čoho následkom bol obvinený v značnej nevýhode a nebola zachovaná rovnosť zbraní, čo je v rozpore s ľudskými právami ako aj platnou legislatívou Európskej únie a Chartou základných práv Európskej únie, najmä článkom 47.

K dovolaciemu dôvodu uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por. obvinený uviedol, že odvolací súd nesprávne právne posúdil skutok ako tzv. tranzitný delikt, a to na základe toho, že malo byť v konaní údajne nepochybne preukázané, že obvinený si mal omamnú latku zaobstarat' v Š. a cez územie S. ju mal prepraviť do R. S týmto tvrdením sa obvinený nestotožňuje, nakoľko sa protiprávneho konania dopustil na S., a teda tu došlo k dokonaniu trestného činu a nie je mu preto možné pričítať ako zavinený taký následok, ktorý mal podľa nepreukázaného tvrdenia nastať na území R. Obvinený ďalej namietal, že odvolací súd nesprávne právne kvalifikoval skutok podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., pretože absentovalo u obvineného zavinenie vo vzťahu ku kvalifikovanej skutkovej podstate trestného činu. Taktiež namietal, že v zmysle § 141 Tr. por. nebola prizvaná k súčinnosti pri určovaní ceny drogy napr. Národná protidrogová jednotka, keďže cena drogy je dôležitá okolnosť, ktorá vyžaduje odborné znalosti. Obvinený tiež poukázal na skutočnosť, že nebola náležite zistená hodnota zadržanej drogy, a tým sa nesprávne stanovil aj rozsah trestnej činnosti. Cena zadržanej drogy sa nemala počítať jednotlivo podľa počtu dávok, ale na základe veľkoobchodných cien za celú hmotnosť drogy.

K dovolaciemu dôvodu uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h/ a písm. i/ Tr. por. obvinený uviedol, že odvolací súd porušil zásadu vyjadrenú v rozhodnutí najvyššieho súdu R 13/1983 (správne číslo judikátu je R 57/1984), podľa ktorej nemôže odvolací súd sám rozhodnúť rozsudkom, keď sám nevykoná žiadne dôkazy a mení skutkový stav zistený súdom prvého stupňa len na základe toho, že inak hodnotí dôkazy vykonané pred súdom prvého stupňa. Obvinený ďalej namietal porušenie zásady reformatio in peius, keďže odvolací súd ho pre výkon trestu zaradil do ústavu s prísnejším stupňom stráženia, oproti návrhu uvedenom v odvolaní prokurátora.

Dovolateľ taktiež vytkol, že sa odvolací súd nevysporiadal s poľahčujúcou okolnosťou v zmysle ustanovenia § 36 písm. j/ Tr. zák., t. j. že obvinený nikdy predtým na Slovensku trestne stíhaný nebol a viedol riadny a poctivý život.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie ustanovenia čl. 47 ods. 4 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a § 2 ods. 7, ods. 20 Tr. por. Následne zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4To 144/2011, a tiež rozsudok Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 6T 19/2010, a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného k porušeniu práva na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) konštatuje, že obvinený po svojom zadržaní sám uviedol, že rozumie anglickému jazyku. Súhlasil s tlmočením do tohto jazyka a nenamietal osobu tlmočníka. Nevzniesol žiadne výhrady voči postupu konajúcich orgánov, a to ani s poukazom na údajne slabú schopnosť porozumenia v tomto jazyku. Potom, ako bol oboznámený s podstatou obvinenia sám spontánne a podrobne v anglickom jazyku popísal dejový priebeh stíhaného skutku. Preto niet pochyb, že nielen dostatočne chápal podstatu vzneseného obvinenia, ale práve jeho výpoveď v anglickom jazyku napomohla objasniť tie okolnosti stíhaného skutku, o podrobnostiach ktorých mohol vedieť len on sám. Tvrdenie obvineného, že anglickému jazyku nerozumie (túto skutočnosť namietal po prvý krát v konaní pred prvostupňovým súdom), považuje prokurátor za uplatnenie taktického postupu smerujúceho k zmareniu vykonávania dokazovania, a tým oddialenia ukončenia súdneho konania. Nesúhlasí s tvrdením obvineného, že mu boli dôležité písomnosti doručované len v slovenskom jazyku. Boli mu doručované tiež preklady do anglického jazyka.

V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom uvedeným v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por. prokurátor poukázal na skutočnosť, že Ing. Š., ktorý poskytol stanovisko k hodnote zaistenej látky v predmetnej veci, bol členom Národnej protidrogovej jednotky a ňou určený na poskytnutie tohto stanoviska. Niet žiadnych pochyb o tom, že jeho vyjadrenie je prezentáciou osoby, dlhodobo profesne sa zaoberajúcou práve otázkou hodnoty omamných a psychotropných látok na nelegálnom trhu. K obvineným vyjadrenému nesúhlasu s právnym hodnotením zisteného skutkového stavu prokurátor uviedol, že nesúhlas

obvineného s vyhodnotením inak zákonne vykonaných dôkazov nemožno považovať za dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h/ a písm. i/ Tr. por. prokurátor uviedol, že odvolací súd vo svojom rozhodnutí nezmenil skutkové zistenia súdu prvého stupňa. Zmena oproti rozhodnutiu okresného súdu sa týka iba právneho hodnotenia skutkového stavu, ktorý oba sudy ustálili zhodne. Poukázal tiež na skutočnosť, že zmena trestu v odvolacom konaní v neprospech obvineného je zásadne podmienená odvolaním prokurátora v jeho neprospech, pričom však jeho prípadný návrh konkrétnej výmery trestu alebo spôsobu jeho výkonu nie je pre súd podľa jeho názoru v žiadnom prípade limitujúca. Podaným odvolaním v neprospech obvineného prokurátor iba vytvára podmienky pre nápravu nedostatkov rozhodnutia prvostupňového súdu. Neurčuje však záväzné limity, pretože tieto spočívajú na úvahe súdu a sú stanovené zákonom a nie úvahou prokurátora. K poslednej námietke obvineného prokurátor poznamenáva, že súd ukladal obvinenému trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby. Formálne neuvedenie avizovanej poľahčujúcej okolnosti vo výroku rozhodnutia nemohlo ukladaný trest v žiadnom prípade ovplyvniť v neprospech obvineného.

Za týchto okolností prokurátor navrhol podané dovolanie obvineného zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia ustanovenia § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), ale súčasne zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, umožňuje oprávneným osobám namietat' zásadné porušenie procesnoprávných a hmotnoprávných ustanovení v rozhodnutiach súdov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por.

V zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa výtýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Prvý dovolací dôvod obvineného sa týkal porušenia jeho práva na obhajobu tým, že mu nebol zabezpečený tlmočník do materinského jazyka BIAFRA IGBO, ale bol pribratý tlmočník do anglického jazyka.

Najvyšší súd po preštudovaní predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že súdy nižšieho stupňa ako i orgány činné v trestnom konaní postupovali v súlade so zákonom, ak na konanie pribrali tlmočníka z anglického jazyka. Tak, ako na to správne poukázal prokurátor vo svojom vyjadrení k dovolaniu, obvinený už po svojom zadržení sám uviedol, že rozumie anglickému jazyku a žiada o tlmočenie do tohto jazyka (č.l. 17, 135, 144). Osobu tlmočičky nenamietal, nevzniesol žiadne námietky vo vzťahu k postupu orgánov činných v trestnom konaní pre skutočnosť, že by neporozumel podstate skutku a právnej kvalifikácii tohto konania. Dokonca žiadal o zmenu svojho ustanoveného obhajcu s odôvodnením, že tento nehovorí anglickým jazykom (č.l. 224). Jeho žiadosti bolo vyhovené. Spontánne a podrobne popísal v anglickom jazyku pri jednotlivých výsluchoch celý priebeh trestnej činnosti kladenej mu za vinu. V tejto súvislosti nie je bez významu ani stredoškolské vzdelanie obvineného zamerané na jazyky (č.l. 141).

V zmysle § 2 ods. 20 Tr. por. ak obvinený, jeho zákonný zástupca, poškodený, zúčastnená osoba alebo svedok vyhlási, že neovláda jazyk, v ktorom sa konanie vedie, má právo na tlmočníka a prekladateľa.

Podľa § 28 ods. 1 Tr. por. ak je potrebné pretlmočiť obsah výpovede alebo ak osoba uvedená v § 2 ods. 20 vyhlási, že nerozumie jazyku, v ktorom sa konanie vedie, alebo nehovorí týmto jazykom, priberie sa tlmočník opatrením. Tlmočníkom môže byť výnimočne aj zapisovateľ.

Právo dotknutej osoby používať v trestnom konaní jazyk, ktorému rozumie, je jednou zo základných zásad Trestného poriadku. Rovnaké právo garantuje v čl. 47 ods. 4 Ústava Slovenskej republiky. Využitie práva na tlmočníka je podmienené vyhlásením dotknutej osoby, že neovláda jazyk, v ktorom sa vedie konanie.

Trestný poriadok účinný od 1. januára 2006, na rozdiel od predchádzajúcej úpravy, však neobsahuje oprávnenie používať pred orgánmi činnými v trestnom konaní materinský jazyk.

Vzhľadom na skutočnosť, že obvinený je cudzím štátnym príslušníkom a neovláda slovenský jazyk, bola do konania pribratá tlmočnica z anglického jazyka, ktorý obvinený (ako to spočiatku sám uviedol v jednotlivých zápisniciach o výsluchu) výborne ovláda (č.l. 135). Pritom anglický jazyk je úradným jazykom Nigérijskej federatívnej republiky, ktorej je obvinený občanom.

Najvyšší súd ďalej konštatuje, že následná zmena postoja obvineného v konaní pred prvostupňovým súdom, kedy vyhlásil, že nerozumie anglickému jazyku a žiada o ustanovenie tlmočníka do jeho materinskej reči BIAFRA IGBO možno vyhodnotiť ako jednoznačne účelovú. Krajský súd sa aj napriek tomu pokúsil zabezpečiť ako tlmočníka v odvolacom konaní pána I. C. I., avšak tomuto sa nepodarilo doručiť opatrenie o pribratí ako tlmočníka a upovedomenie o termíne verejného zasadnutia.

Dovolací súd konštatuje, že obvinený mal počas celého konania zabezpečené tlmočenie do jazyka, ktorému rozumie a ktorý je úradným jazykom jeho rodnej krajiny. Pri vykonávaných úkonoch súhlasil s tlmočením do anglického jazyka, ani raz nenamietal tlmočníka, pričom sám žiadal obhajcu ovládajúceho anglický jazyk, (hoci neskôr svoj postoj zmenil, čo však možno považovať za účelový krok z jeho strany). Preto považoval Najvyšší súdu Slovenskej republiky dovolateľovu námietku ohľadne porušenia jeho práva na obhajobu za nedôvodnú.

Pravdivé nie je ani tvrdenie obvineného, že mu písomnosti boli doručované len v slovenskom jazyku. Ako možno zo spisu zistiť, podstatné písomnosti (uznesenie o vznesení obvinenia č.l. 8-9, obžaloba č.l. 220 -222) boli preložené do anglického jazyka, pričom ako vyplýva aj z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva právo na pomoc tlmočníka nevyžaduje písomný preklad všetkých dokumentov predkladaných na súde, alebo tých, ktoré sa nachádzajú vo vyšetrovacom spise. Povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdov zabezpečovať obvinenému preklad listín, nemožno vyvodiť ani z ustanovení § 28 a § 2 ods. 20 Trestného poriadku alebo z Ústavy Slovenskej republiky.

Naopak povinnosťou obhajcu je poskytovať obvinenému potrebnú právnu pomoc, v rámci ktorej by mal v prípade potreby zaobstarať preklad. Nemožno pritom opomenúť, že úhradu s tým spojených nákladov by si ustanovený obhajca mohol nárokovať voči štátu v zmysle ustanovenia § 553 ods. 2 Tr. por. a § 15 zákona č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

K námietke obvineného, že odvolací súd nesprávne posúdil skutok, ako tranzitný delikt je potrebné uviesť, že toto tvrdenie nemá oporu v skutkovej vete rozsudku krajského súdu.

Pokiaľ obvinený spochybnil formálnu zákonnosť vykonania dôkazu v súvislosti s hodnotou zaistenej omamnej látky, je potrebné uviesť, ako na to správne poukázal aj prokurátor vo vyjadrení k dovolaniu, že Ing. M. Š. je členom Národnej protidrogovej jednotky. Práve preto bol poverený poskytnúť stanovisko k hodnote zaistenej omamnej látky v predmetnom prípade. Najvyšší súd nemá pochybnosti o tom, že išlo o dôkaz získaný zákonným spôsobom a vykonanie tohto dôkazu bolo zákonné.

K ďalším námietkam obvineného, že odvolací súd nesprávne kvalifikoval skutok aj podľa § 172 ods. 2 písm. e/ Tr. zák., napriek tomu, že nebolo preukázané jeho zavinenie a tiež, že cena drogy bola určená nesprávnym spôsobom, čo malo vplyv na právnu kvalifikáciu skutku, najvyšší súd konštatuje, že tieto námietky sa týkajú skutkových zistení.

Dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je naplnený vtedy, keď rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Tento dôvod dovolania je daný iba v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Nie je možné s poukazom na tento dovolací dôvod domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené, s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Tr. por. S poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 3/2011 predmetom tohto dovolacieho dôvodu môže byť potom len nesprávne právne posúdenie súdmi prvého a druhého stupňa ustáleného skutku v skutkovej

vete napádaného rozhodnutia, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť. Tento dovolací dôvod preto nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu, keďže táto predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, to znamená tak, ako sa prejavuje navonok v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia.

Ak súd dospel k záveru, že hodnota drogy je spoľahlivo dokázaná použitím určitého dôkazného prostriedku a nepovažoval za potrebné v uvedenom smere vykonať ďalšie dokazovanie, takáto úvaha súdu nemôže byť skúmaná v jej dôkazno-hodnotiacej podstate. Odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu správnosťou a úplnosťou skutkového zistenia v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

K ďalšej námietke obvineného, že odvolací súd porušil zásadu vyjadrenú v judikovanom rozhodnutí najvyššieho súdu pod č. R 13/1983 (správne číslo judikátu je R 57/1984), podľa ktorej nemôže odvolací súd sám rozhodnúť rozsudkom, keď sám nevykoná žiadne dôkazy a mení skutkový stav zistený súdom prvého stupňa len na základe toho, že inak hodnotí dôkazy vykonané pred súdom prvého stupňa, najvyšší súd poznamenáva nasledovné. Odvolací súd skutkový stav veci zistený súdom prvého stupňa nezmenil, ale len spresnil cenu zaistenej látky a vypustil množstvo určených jednotlivých dávok. Totožnosť skutku sa tým nezmenila. Treba tiež poznamenať, že z ustanovenia § 322 ods. 4 Tr. por. vyplýva možnosť odvolacieho súdu, aby uznal obvineného za vinného z ťažšieho trestného činu, než z akého ho mohol uznať za vinného súd prvého stupňa. Dôležitou podmienkou v tomto prípade je tá skutočnosť, či mohol obvineného uznať z tohto ťažšieho trestného činu za vinného už prvostupňový súd (na základe podanej obžaloby) a taktiež nevyhnutnou podmienkou je aj podanie odvolania prokurátorom v neprospech obvineného. Preto ak súd prvého stupňa posúdil zistený skutok miernejšie, než ako ho posudzovala obžaloba, odvolací súd môže sám rozhodnúť vo veci rozsudkom, keď dospel k záveru, že právne posúdenie skutku uvedené v obžalobe zodpovedá zákonu. Aj táto skutočnosť bola v danom prípade splnená.

K námietke obvineného, že v jeho prípade bola porušená zásada zákazu reformatio in peius, je potrebné uviesť tak, ako na to správne poukázal aj prokurátor vo svojom vyjadrení

k dovolaniu, že podstatné pre zmenu výroku o treste v neprospech obvineného je podanie odvolania prokurátora v neprospech obvineného. Tým je daný právny rámec, na základe ktorého je možné prelomiť zásadu zákazu reformatio in peius. Avšak ako odvolací súd kvalifikuje konanie obvineného, prípadne aký vysoký trest mu uloží a pre aký spôsob výkonu trestu sa v danom prípade rozhodne (samozrejme v súlade so zákonom), nie je podmienené konkrétnym návrhom prokurátora. Teda ani v tomto prípade nezistil najvyšší súd porušenie zákona v neprospech obvineného.

K námietke nevysporiadania sa s poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že aplikácia tejto poľahčujúcej okolnosti by v danom prípade nemala dosah na určenie výmery trestu. Prevažnosť poľahčujúcich okolností má vplyv iba na zníženie hornej hranice trestnej sadzby. Obvinenému bol pritom uložený trest na samej dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 10 rokov. V zmysle § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa § 371 odseku 1 písm. i/ a podľa odseku 3 Tr. por. nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného, čo sa vzťahuje aj na daný prípad.

Z uvedeného je zrejmé, že námietky obvineného nenapĺňajú dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného odmietol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 18. decembra 2012

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová